N°. 294 1842

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI

De prijs dezer Courant, franco per post, is f. 24 in het jaar, f. 6 in de 3 maanden en 10 cents voor afzonderlijke nommers.

MAANDAG, 12 DECEMBER.

De prijs der Advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden & briefporten.

NEDERLANDEN.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 8sten December 1842, n°. 66, is aan de navolgende notarissen vergund, hunne standplaatsen naar elders over te brengen, als aan:

J. F. C. Meijer, van Hoogeloon naar Bladel, kanton Oirschot;
H. Schuijten, van Zwijndrecht naar de stad Dordrecht;
mr. *H. H. A. Sluis*, van Vledder naar Dwingelo.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 8sten December 1842, n°. 68, is tot commissaris van policie te Deventer benoemd, mr. *A. J. Kronenberg*.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 8sten December 1842, n°. 69, is tot lid van de commissie van administratie over het burgerlijk en militair huis van verzekering te 's Hertogenbosch benoemd, de heer *A. de Geus*, en zulks ter vervanging van den heer *E. de Kruijff*, als zoodanig eervol ontslagen.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Het verslag der Centrale Afdeeling, in de zitting van Vrijdag den 9den December uitgebragt, luidt als volgt:

ONTWERP VAN WET, bepalende de veranderingen van art. 12 der Wet op de Regterlijke organisatie en het beleid der Justitie.

ALGEMEEN VERSLAG.

Volgens art. 184 der grondwet worden de leden en ministers van den hoogen raad, de provinciale geregtshoven en crimineele regtbanken, benevens de procureurs-generaal en hoofd-officieren, voor hun leven aangesteld, zijnde het aan de wet overgelaten om den tijd der bediening van andere regters en regterlijke ambtenaren te regelen. Ten gevolge van dit laatste, is bij de wet op de regterlijke organisatie en het beleid der justitie bepaald, dat ook de advokaten-generaal bij den hoogen raad en de provinciale geregtshoven, gelijk mede de presidenten, vice-presidenten, regters en regters-plaatsvervangers in de arrondissements-regtbanken, voor hun leven worden benoemd (art. 84, 62 en 51), en dat wijders de aanstelling van de kanton-regters, plaatsvervangers en griffiers voor den tijd van vijf jaren wordt gedaan, (art. 37), zoodat alleen de officieren van justitie en de griffiers bij de arrondissements-regtbanken, gelijk mede derzelver substituten, tot wederopzeggens toe worden aangesteld (art. 51).

Bij dezelfde wet op de regterlijke organisatie en het beleid der justitie is bij art. 12 aan den hoogen raad het regt toegekend, om elk raadsheer, regter of griffier, ter zake van eene correctionnele veroordeeling of ook wegens wangedrag, onzedelijkheid of merkelijke achteloosheid, op requisitoir van den procureur-generaal, te ontzetten, nadat hij in zijn belang zal zijn gehoord; zijnde voorts bij ditzelfde artikel bepaald, dat indien een ambtenaar van het openbaar ministerie zich in een der zoo even vermelde gevallen mogt bevinden, deszelfs ontzetting door den Koning kan worden gedaan, nadat de hooge raad daaromtrent zal zijn gehoord.

De Regering, van meening zijnde, dat de ondervinding het wenschelijke heeft doen gevoelen, om ook ontslag te kunnen verleenen aan zoodanige regterlijke ambtenaren die, hoewel voor hun leven of voor eenen bepaalden tijd aangesteld, door ziekte of ligchaamsgebreken buiten staat geraken hunne bediening langer uit te oefenen, heeft een ontwerp van wet aangeboden, hoofdzakelijk bevattende eene uitbreiding van de bevoegdheid aan den hoogen raad en den Koning bij het bovenvermelde art. 12 toegekend, tot het geval, dat de daarbij opgenoemde regterlijke ambtenaren door ouderdom, zwakte of aanhoudende ziels- of ligchaamsgebreken ongeschikt zijn geworden langer hunne betrekking waar te nemen. Dit ontwerp in de afdeeling onderzocht zijnde, heeft aanleiding gegeven tot het voorstellen en beantwoorden van eenige vraagpunten, en daarna tot het mededeelen aan de Regering van de bedenkingen, vervat in het voorloopig verslag van den 1sten November jl.

Ten gevolge hiervan is door de Regering een nieuw ontwerp van wet ingezonden, in zoo verre eene meerdere wijziging van art. 12 van de wet op de regterlijke organisatie bevattende, dat volgens hetzelve het ontslag door den hoogen raad zou moeten worden uitgesproken bij een vonnis met redenen bekleed in het eerste en laatste ressort gewezen; dat eene voorafgaande dagvaarding, gelijk mede een termijn van verschijning werd voorgeschreven; dat de art. 101 en 109 van de wet op de regterlijke organisatie in dezen werden toepasselijk verklaard, en dat ook het voorafgaand verhoor werd gelast van de ambtenaren van het openbaar ministerie, die zich in der bij de wet bedoelde gevallen mogten bevinden. Dit tweede ontwerp op nieuw in de afdeelingen onderzocht zijnde, leverde intusschen stof op tot nieuwe bedenkingen, die kortelijk zijn opgenomen in het tweede voorloopig verslag en gevolgd zijn door nog eenige veranderingen, door de Regering aan de Kamer ingezonden en in hetzelfde tweede voorloopige verslag opgenomen.

Na deze korte vermelding van hetgeen tot dit ontwerp van wet heeft aanleiding gegeven, en den loop, dien het onderzoek van hetzelve tot nu heeft gehad, zou de centrale afdeeling thans moeten overgaan tot eene beschouwing van het ontwerp, zoo als hetzelve thans aan de beraadslagingen staat onderworpen te worden; zij acht het intusschen noodig vooraf hier kortelijk op te nemen de verschillende gevoelens, die bij iedere overweging van dit ontwerp in de afdeelingen zijn ontwikkeld omtrent een belangrijk vraagstuk, waartoe dit wets-ontwerp aanleiding geeft, en waarvan de beantwoording van beslissenden invloed op de al of niet aanneming van hetzelve moet wezen.

Even als in art. 12 der wet op de regterlijke organisatie, wordt bij dit wets-ontwerp aan den Koning het regt toegekend, om de ambtenaren van het openbaar ministerie bij den hoogen raad en de provinciale geregtshoven, na ingewonnen advies van den hoogen raad, in de bij de wet bepaalde gevallen, van hunnen post te ontslaan. Dien ten gevolge is de vraag gerezen, of deze door de Regering herhaaldelijk voorgedragene bepaling, met de grondwet, bijzonder met art. 184, is overeen te brengen? De gevoelens hieromtrent verdeeld zijnde, zoo is voor eene ontkennende beantwoording dezer vraag aangevoerd, dat het 1ste lid van voorzegd art. 184, aan de daarbij vermelde regterlijke ambtenaren, in het belang der onafhankelijke uitoefening hunner ambtsbetrekking, en dus in het belang van het algemeen, de waarborg eener levenslange aanstelling is geschonken; dat tusschen de daar opgenoemde ambtenaren, ten aanzien van den aard, omvang en gevolgen van dien waarborg, geenerlei onderscheid wordt gemaakt; bepaaldelijk, dat de wijze hunner aanstelling daarbij geenszins wordt in aanmerking genomen; dat bij het 3de lid van hetzelve artikel de beide gevallen worden vermeld, waarin deze in het algemeen belang ingevoerde levenslange ambtsbekleeding op kan houden, te weten: *eigen verzoek* of *regterlijk vonnis*; dat in deze beperking, de verschillende ambtenaren, in het 1ste lid vermeld, niet op nieuw worden opgenoemd, maar alleen de *regters*, als door eene algemeene uitdrukking alle *de vroeger vermelde regterlijke ambtenaren* en dus ook de ambtenaren van het openbaar ministerie, aanduidende; dat niemand toch zoude beweren, dat aan de overige regterlijke ambtenaren, in het 1ste lid met de regters volkomen gelijk gesteld, op derzelver eigen verzoek ontslag zou kunnen geweigerd worden; dat mitsdien de uitbreiding der tweede wijze van ontslag bij regterlijk vonnis ook tot deze ambtenaren, in de analogie des regts is gegrond en door de gelijkheid der beweeggronden wordt geboden; dat het onderscheid, dat tusschen deze ambtenaren en de regters in de verschillende wijze hunner aanstelling gevonden wordt, ten dezen geene verschillende handelwijze kan wettigen, omdat de onderscheiding, niet in het 1ste lid opgenoemd, tegen den onmiskenbaren geest der grondwet zoude aandruischen; — dat in ieder geval de letter der grondwet hier geene verhindering is, om den geest der wet na te leven, en het belang van het algemeen alzoo vordert, dat aan de levenslang aangestelde ambtenaren van het openbaar ministerie ook niet anders dan bij vonnis ontslag worde gegeven.

Van den anderen kant is beweerd, dat het 1ste lid van art. 184 der grondwet, wel is waar, voorschrijft, dat eenige regterlijke ambtenaren, en daaronder de procureurs-generaal bij den hoogen raad en de provinciale geregtshoven, voor hun leven worden aangesteld, doch dat noch de woorden, noch de bedoeling van de wet medebrengen, dat die ambtenaren nimmer vóór hun overlijden uit hunne betrekking zouden kunnen worden ontslagen; dat eene aanstelling voor het leven, in eenen gezonden zin, niet anders kan worden opgevat, dan dat de ambtenaar onafzetbaar is, ten ware hij, volgens bij de wet bepaalde voorschriften, door zijne gedragingen, of ook door zijnen ziels- of ligchaams-toestand, ten eenemale ongeschikt mogt worden geoordeeld langer zijnen post waar te nemen; dat een tegengesteld gevoelen tot het ongerijmde zoude leiden, en ook wordt wedersproken door de 3de alinea van art. 184, houdende, *dat regters gedurende den bepaalden tijd hunner bediening, op eigen verzoek of bij regterlijk vonnis kunnen worden ontslagen*, welke bepaling onmiskenbaar mede op de leden van den hoogen en de provinciale geregtshoven toepasselijk is; dat, eens vaststaande dat er gevallen kunnen bestaan, waarin laatstgenoemde ambtenaren, ofschoon voor hun leven aangesteld, uit hunne betrekking kunnen worden ontslagen, hetzelfde ongetwijfeld mede op de procureurs-generaal bij den hoogen raad en de provinciale hoven toepasselijk is; dat de vraag dus alleen overblijft, of dit ontslag bij regterlijk vonnis of wel door den Koning behoort te worden uitgesproken? dat ten aanzien hiervan, de grondwet wel spreekt van *regters*, maar niet van de ambtenaren van het openbaar ministerie; dat deze laatsten, noch volgens het gewoon spraakgebruik, noch volgens de wettelijke beteekenis, onder de algemeene uitdrukking van *regters* zijn begrepen; dat de 3de alinea van art. 184 alzoo moet geacht worden eene aanwijzing te behelzen van de wijze, waarop een voor het leven of voor eenen bepaalden tijd aangestelde raadsheer of regter, gedurende den tijd zijner bediening kan worden ontslagen: zoodat aan de wet wordt overgelaten, om, bij het stilzwijgen van de grondwet, ditzelfde ten aanzien van de voor het leven aangestelde ambtenaren van het openbaar ministerie te bepalen;

dat, wanneer tot wederopzeggens toe, benoemde ambtenaren, ieder oogenblik, zonder eenige reden, kunnen worden ontzet, aan de voor het leven aangestelde procureurs-generaal bij den hoogen raad en de provinciale geregtshoven, bij de grondwet de waarborg is gegeven, dat zij alleen in de gevallen bij de wet bepaald, uit hunne betrekking kunnen worden ontslagen, doch dat de beoordeeling of zulk een geval bestaat, eigenaardig toekomt aan den Koning, aan wien de *directe* aanstelling van de procureurs-generaal bij den hoogen raad en de provinciale geregtshoven bij de art. 172 en 180 der grondwet is toegekend; dat dit in geenen deele strijdt met art. 184 der grondwet, als alleen melding makende van regters; en dat er daarenboven geen vrees voor misbruik kan bestaan, omdat in ieder geval een minister, die een besluit mogt onderteekenen, houdende ontzetting van eenen procureur-generaal, buiten de gevallen bij de wet bepaald, hiervoor verantwoordelijk zoude wezen.

Thans meer bijzonder toetredende tot eene beschouwing van het wets ontwerp, naar aanleiding van het laatste onderzoek in de afdeelingen, zoo merkt de centrale afdeeling op, dat, volgens hetzelve, art. 12 van de wet op

de regterlijke organisatie en het beleid der justitie de navolgende wijzigingen zoude ondergaan:

1°. dat de leden van den hoogen raad, van de provinciale geregtshoven en van de arrondissements-regtbanken, de kanton-regters, regters-plaatsvervangers en griffiers en derzelver substituten, voor hun leven of voor eenen bepaalden tijd aangesteld, niet alleen in geval van veroordeeling tot eene correctionnele gevangenisstraf en ter zake van wangedrag, onzedelijkheid of merkelijke achteloosheid, maar ook wegens ongeschiktheid door ouderdom, zwakte of aanhoudende ziels- of ligchaamsziekten, van hunnen post kunnen worden ontslagen;

2°. dat dit ontslag wordt verleend bij vonnis van den hoogen raad, in eersten aanleg regt doende in burgerlijke zaken;

3°. dat het regtsgeding tot ontslag niet kan begonnen worden vóór dat de betrokkene regterlijke ambtenaar door den hoogen raad, of daartoe door deze benoemde commissarissen, in persoon gehoord, immers tot dat einde is opgeroepen geweest, en zulks bij besloten brief van den procureur-generaal, houdende tevens kennisgeving van het bestaande voornemen en de redenen daarvan;

4°. dat de termijn van dagvaarding wordt bepaald op ten minste veertien dagen;

5°. dat de zaak met gesloten deuren wordt behandeld en de uitspraak aan geene revisie is onderworpen;

6°. dat de bepalingen van art. 101 en 109 ten deze toepasselijk zijn; eindelijk, 7°. dat de hooge raad, alvorens advies uit te brengen over het door den Koning te verleenen ontslag aan een voor het leven benoemd ambtenaar van het openbaar ministerie, dezen vooraf in zijn belang zal hooren.

Ten aanzien van deze door de Regering voorgedragene bepalingen zoo is:

1°. algemeen in de afdeelingen het wenschelijke erkend, dat voor het leven aangestelde regterlijke ambtenaren wegens ongeschiktheid door ouderdom, ziekte of aanhoudende ziels- of ligchaams gebreken, van hunnen post kunnen worden ontslagen.

Eenige leden hebben intusschen gemeend, dat de zoo wel in art. 12, als in het ontwerp voorkomende uitdrukkingen: *wangedrag*, *onzedelijkheid* en *merkbare achteloosheid*, al te onbestemd zijn, weshalve die leden eene nadere omschrijving hiervan in de wet wenschten opgenomen te zien. Andere leden vroegen, waarom in het wets-ontwerp wordt gesproken van eene *aanstelling voor het leven*, of *voor eenen bepaalden tijd:* indien toch het ontwerp is gegrond op de 3de zinsnede van art. 184 der grondwet, welke gewaagt van *eenen bepaalden tijd*: en op de overweging, dat hieronder ook eene aanstelling *voor het leven* is begrepen, dan kunnen die laatste woorden ook uit het ontwerp wegvallen, of zou men moeten lezen: *voor het leven en voor eenen bepaalden tijd.*

2°. Uit de bepaling dat het ontslag zal worden verleend bij vonnis van den hoogen raad, in eersten aanleg regt doende in burgerlijke zaken, volgt, dat er ten aanzien van de vormen van het regtsgeding en van de bewijsmiddelen de gewone voorschriften van de wet ten aanzien van burgerlijke zaken zullen behooren opgevolgd te worden. Van de eene zijde werden hierin wel waarborgen gevonden, dat niet ligtelijk een voor het leven of voor eenen bepaalden tijd aangestelde regterlijke ambtenaar van zijnen post zoude worden ontzet, dan van den anderen kant werden hiertegen als bezwaren aangevoerd, dat alzoo procureur zal moeten gesteld worden; dat in de zaak, als van gewone behandeling, wisseling van antwoord en repliek zal moeten plaats hebben; dat veeltijds getuigen verhooren zullen moeten gehouden worden; dat een aantal incidenten zullen kunnen opgeworpen worden, en dat op die wijze een geruime tijd zal verloopen, alvorens het ontslag zal kunnen uitgesproken worden; daarenboven werd de bedenking in het midden gebragt, dat de betrokkene ambtenaar hierdoor zou worden blootgesteld aan de voldoening van aanzienlijke proces-kosten.

De weglating van de woorden: *in eersten aanleg*, en in verband hiermede van de woorden: *aan geene revisie onderworpen*, werd door sommigen wenschelijk beschouwd.

3°. Het voorafgaand verhoor of oproeping van de ambtenaren voor den hoogen raad of door deze benoemde commissarissen, vond algemeenen bijval; dan men wenschte de in het ontwerp voorkomende hiertoe betrekkelijke zinsnede te doen voorafgaan aan de woorden: *de termijn van dagvaarding*, enz.

4°. De bepaling van den termijn van dagvaarding ondervond geene tegenspraak; de vraag werd intusschen in het midden gebragt, of het niet tot verwarring zou kunnen aanleiding geven, wanneer in derden verzet wierd toegelaten tegen een bij verstek gewezen vonnis. Men had hier het oog op de moeijelijkheid, daaruit voortvloeijende, dat ingevolge art. 81 van het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering, verzet ontvankelijk is tot dat het vonnis is ten uitvoer gelegd, en dat in den regel een vonnis, houdende ontzetting, moeijelijk eerder dan door de benoeming van eenen opvolger zou kunnen geacht worden ten uitvoer te zijn gelegd.

5°. Algemeen kon men zich vereenigen met de voorgeschreven behandeling der zaak met gesloten deuren, in de veronderstelling evenwel, dat hieronder niet is begrepen de uitspraak van het vonnis, welke in ieder geval, volgens art. 172 der grondwet, met opene deuren moet geschieden.

6°. Ofschoon de opneming van gelijksoortige bepalingen als in de art. 101 en 109 van de wet op de regterlijke organisatie in dit wets-ontwerp algemeen werd goedgekeurd, had men verlangd, dat men zich niet bij eene bloote aanhaling had bepaald, omdat in die artikelen geheel andere onderwerpen worden behandeld.

7°. Eindelijk vroeg men, of er ook niet ten aanzien van het openbaar ministerie moest worden voorzien in het geval, dat een ambtenaar, voor den hoogen raad geroepen om in zijne belangen te worden gehoord, niet mogt verschijnen; het ontwerp bewaart hieromtrent het stilzwijgen.

Aldus dit verslag vastgesteld in de centrale afdeeling den 9den December 1842.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

ITALIE.

In eenen brief uit Napels van den 26sten November leest men:

»Van den eenen dag tot den anderen hoopt men reeds weken en maanden achtereen op verbetering van het weder, doch altijd te vergeefs. Een zoo langdurige regen, van telkens herhaalde stormen en, bij afwisseling, nu eens van koude dan eens van warme winden vergezeld, zoude in ieder ander land als een buitengewoon verschijnsel beschouwd worden, doch hier te lande is zulk eene weêrsgesteldheid iets ongehoords. Voor alle klassen van ingezetenen is zij hinderlijk — want alle onderlinge gemeenschap is min of meer gestremd; — doch vooral is zij onaangenaam voor de menigvuldige vreemdelingen, die, uit het Noorden komende, hier eene warmere luchtstreek zochten, en nu sedert maanden bijna altijd te huis hebben moeten blijven. Allertreurigst echter treft zij de arme landbewoners, die tegen zulk onstuimig weder door niets beschermd worden en hunne geringe bezittingen, ja zelfs hun leven, in gevaar zien gebragt. Reeds ontvangen wij, wat dit laatste betreft, uit verscheidene deelen van ons Koningrijk hoogst droevige tijdingen; de aanhoudende nattigheid en het zwellen van anders weinig beteekenende riviertjes en beken aan gene zijde der Abruzzo's hebben aanmerkelijke schaden aangerigt. Overal zijn bruggen, wegen, woningen, molens, enz. weggespoeld, de menschen zonder dak en de gemeenschap gestremd. De oevers van de kleine rivier [S]bato staan ter diepte van acht palmi's (2 à 3 Nederlandsche el) onder water, en de bewoners hebben, met achterlating hunner goe[de]ren, de vlugt moeten nemen; te S. Lucia di Serino werden eene [en] en negen huizen door het water geheel vernield en van derzelver 40 bewon[ers] kon slechts de helft met groot gevaar gered worden. — Z. M. de Koning [is] eergisteren aan boord van het linieschip *de Vesuvius*, uit Sicilie teru[g]gekeerd. Dat schip was door tegenwind genoodzaakt geworden, o[p] verscheidene dagen in volle zee te blijven, zonder de golf te kunn[en] bereiken."

Volgens een berigt uit Palermo heeft de Koning gedurende zijn ve[r]blijf in Sicilie, vooral ook den arbeid aan de nieuwe straatwegen [in] oogenschouw genomen, die aldaar worden aangelegd, en met welk[en] arbeid men niet zoo spoedig vordert, als voor de belangen van het eilan[d] wenschelijk zou zijn. In de distrikten, waar vooral zwavel verzamel[d] wordt, is de Koning met bijzondere geestdrift ontvangen, en heeft m[en] zich op alle mogelijke wijze erkentelijk trachten te betoonen voor d[e] vermindering van het regt van uitvoer, op dat voor die streken zoo be[]langrijk handels-artikel.

SPANJE.

De zaken te Barcelona hebben eenen anderen keer genomen, da[n] men reden had te verwachten: en ofschoon het gezag van den Regent Espartero thans aldaar schijnt hersteld te zijn, heeft zulks niet plaat[s] gehad, dan na een bombardement, en zijn de troepen welligt stormenderhand in de ongelukkige stad doorgedrongen.

De laatste tijdingen, die men langs den gewonen weg uit Barcelona heef[t] zijn door de Fransche stoomboot *Etna* overgebragt, die in den nacht va[n] den 2den op den 3den December, ten twee ure, van daar is weggestevend. H[et] blijkt uit deze tijdingen, dat de bevolking van Barcelona tot wanhoop [is] gebragt door de volstrekte weigering van den Regent Espartero, om iets to[e] te staan, wat naar eene vergiffenis van het voorgevallene geleek. D[e] laatste junta, die in de stad is ingesteld, nadat zelfs de heethoofdig[e] republikeinen en andere woelgeesten hunne zaak verloren achtten, he[eft] niet eens een persoonlijk gehoor bij den Regent kunnen verwerve[n]. Die junta was intusschen uit de achtenswaardigste lieden der stad zame[n]gesteld, en haar bisschop behoorde daartoe. Zij werd de junta va[n] bevrediging genoemd. Bij eene thans bekend geworden proclamatie va[n] den 1sten December gedagteekend, heeft zij verslag gegeven van haar[e] wedervaren. Daaruit blijkt, dat hare leden, na in het hoofdkwartier va[n] den generaal Espartero te zijn aangekomen, alleen door den verag[]den kapitein-generaal van Halen ontvangen zijn geworden, die op hunne reeds bekende voorstellen het volgend schriftelijk antwoord gegeven heeft, hetwelk in overeenstemming met den Regent en den minister van oorlog Rodil, die dezen vergezelt, was opgemaakt:

»Om eenen waarborg te geven voor hunnen wensch om zich aan de wet te onderwerpen, zullen de Barcelonezen op staanden voet in het fort Atarazanas al de wapenen brengen, die zij daaruit hebben weggeroofd, of aan onderscheidene troepencorpsen zijn ontnomen, alsmede de wapenen, die van de maand October 1840 tot dezen dag aan de nationale militie zijn toevertrouwd. Zij zullen de Atarazanas door een afdeeling troepen laten bezetten, die aldaar deze wapenen en al de andere militaire goederen, uit 's rijks magazijnen of aan de gecapituleerd hebbende troepen ontnomen, zullen ontvangen. De aanstokers en voor[]naamste hoofden van den opstand zullen in overeenkomst met de wetten worden gekastijd. De bewoners van Barcelona kunnen voorts, wanneer zij zich aan de regering onderwerpen, op hare goedertierenheid en de goede krijgstucht der troepen rekenen, die niet alleen de eigendommen van al de bewoners zullen eerbiedigen, maar deze zelfs, gelijk mede de veiligheid der personen, zoo als zij altijd gedaan hebben, zullen verdedigen. Een uitstel van vier en twintig uren is voor de uitvoering van al deze maatregelen toegestaan; terwijl de regering niets anders kan aannemen, dan hare bloote toelating of eene eenvoudige weigering, zonder verder redekavelen."

Men begreep te Barcelona, dat deze toezeggingen eigenlijk beteekenden, dat de stad, na de ontwapening van al hare burgers, met uitzondering alleen van een klein gedeelte der oude, uit gegoede ingezetenen zamengestelde, nationale garde, in staat van beleg zou worden gesteld, en men het doodschieten van een aanzienlijk aantal schuldigen aan het oproer verwachten kon. Dit vermoeden werd nog versterkt door eene proclamatie van den kapitein-generaal van Halen, waarin gezegd werd, dat al de overwonnene partijen te Barcelona aan het gevecht van den 14den November, ten gevolge waarvan de troepen de stad hebben moeten ontruimen, hadden deel genomen, en dat hier zoowel de carlisten, als de christinos, de gematigden en de republikeinen, schuldig waren. Natuurlijk zou het aan velen moeijelijk vallen, niet onder eene van deze vier partijen te worden gerangschikt. Men achtte dus het aangebodene geheel onaannemelijk, te meer, daar van het wegnemen der bekende grieven wegens de krijgs-opschrijving, den invoer van Engelsche katoenen stoffen enz., zelfs niet gesproken werd; en de junta begaf zich dus op nieuw naar het hoofdkwartier van den Regent, om zoo mogelijk betere voorwaarden te verwerven. Ook die poging was vruchteloos en de junta, hare taak van bevrediging niet kunnende volvoeren, nam haar afscheid.

Nog vóór het mislukken dezer pogingen, hadden de bataillons der militie uit de heffe des volks, de zoogenaamde patriotsche scherpschutters en de andere vrijcorpsen te Barcelona, zich laten overhalen, om de wapenen neder te leggen, in de hoop van daardoor eene capitulatie en amnestie gemakkelijker te zullen maken. Men begreep wel, dat de hoofden van den opstand en de toongevers der republikeinen geene genade te wachten hadden, maar dezen waren, ten getale van 180 op de Fransche stoomboot *Etna* gevlugt, en dus in veiligheid. Zij zijn den 4den met die stoomboot in de Fransche haven Port-Vendres aangekomen. Toen nu echter bleek, dat de Regent niets wilde toegeven, begon er grootte gisting in de stad te heerschen. De manschappen der vrijcorpsen toonden zich tot het weder opvatten der wapenen geneigd. De toebereidselen tegen het doorstaan van een bombardement, die reeds sedert eenige dagen in de stad gemaakt waren, werden met ijver voortgezet. De straatsteenen waren overal opgenomen; de terrassen met

aarde bedekt; de kelders tot woning geschikt gemaakt; op de binnenplaatsen en straten blinderingen aangelegd.

Te midden dezer gisting nam de verbittering tegen de Engelschen, die men te Barcelona, ter zake van het ontworpen verdrag over den invoer van katoenen stoffen, reeds zoo vinnig haat, zoo mogelijk nog toe. Men had namelijk opgemerkt, dat uit het Engelsche linieschip *Formidable*, hetwelk nabij de stad gestrand was, kanonnen en krijgsbehoeften naar het fort Montjuich gebragt waren, en het gerucht was dus onder het gemeen verspreid, dat de Engelschen het geschut, de bommen en vuurpijlen leverden, waarmede de stad gebombardeerd stond te worden. Men wil, dat dit vermoeden op eene dwaling berust, en dat de kanonnen en krijgsbehoeften enkel uit de *Formidable* geligt en op het fort Montjuich in veiligheid gebragt zijn, om dat schip weder vlot te maken. Hoe dit zij, met hulp van Fransche schepen is werkelijk de *Formidable* van de zandbank, waarop dit schip vast was blijven zitten, afgebragt, en ter reede van Barcelona gekomen. Een ander Britsch linieschip, *the Rodney*, heeft mede, volgens de laatste tijdingen, aldaar post gevat.

In den namiddag van den 2den December klom de gisting te Barcelona ten top. De kapitein-generaal van Halen had toen, uit naam van den Regent, aan de stad doen aankondigen, dat indien den volgenden dag, ten tien ure des morgens, de poorten niet voor de troepen der regering waren geopend, Barcelona met de grootste hevigheid zou worden gebombardeerd, en men te gelijk stormenderhand van alle zijden daarin zou doordringen. De zoogenaamde patriotten geraakten nu in woede. De alarmklok werd geklept, de trom overal geroerd, en niemand kon berekenen, waartoe eene tot waanzin opgewondene bevolking, die thans zelfs geene eenigzins geschikte aanvoerders meer had, zich zou kunnen laten vervoeren. De laatste hoop van de bewoners, die iets te verliezen hadden, was op de gegoede burgers der nationale garde gevestigd, die welligt nog krachts genoeg zouden bezitten, om, in weêrwil van dezen tegenstand der menigte, de poorten te openen. Geen ander redmiddel bleef er over. — Tot zoo ver loopen de eenigzins stellige tijdingen.

Onder deze omstandigheden hebben de Parijssche ministeriële avondbladen van den 8sten, de navolgende telegraphische depêche openbaar gemaakt:

» PERPIGNAN, *den 5den December.*

» Berigten uit Perthuis van dezen ochtend houden in: Het bombardement van Barcelona is den 3den, ten elf ure des morgens begonnen. Het vuur duurt voort. Het volk zegt, dat het, eer het zich overgeeft, de Fransche vlag zal opsteken.

» Katalonie komt in massa in opstand, en de bevolking trekt tot hulp van Barcelona op. De militie van Girona en van Figueras is reeds vertrokken. De aankomst der Engelsche linieschepen heeft de bevolkingen tot het uiterste gebragt.

» Deze berigten worden door den conducteur der diligence van Figueras bevestigd, die overal onder weg de alarmklok heeft hooren luiden. Hij heeft de plaatselijke militien in beweging gezien, onder de kreeten van: *Weg met Espartero! Weg met de Engelschen! Leve Frankrijk!*"

Te gelijk werd eene vroegere telegraphische depêche uit Perpignan van den 4den, openbaar gemaakt, van dezen inhoud:

» Den 27sten heerschte er te Valencia eenige gisting in de gemoederen. Teruel [in Arragon] heeft eene voorloopige junta gevormd. Te Vonarez [in Valencia] heeft een republikeinsche opstand plaats gehad."

Tegen de gewoonte aan, worden deze telegraphische depêches in den *Moniteur* van den 9den niet overgenomen; hetzij omdat dit regeringsblad daarin eenige overdrijving veronderstelt, hetzij omdat het bestuur het ongepast rekent, om tijdingen openbaar te maken, waaruit overhelling der Kataloniërs blijkt, om zich thans aan de Franschen aan te sluiten.

Te Brussel had men den 10den eene tijding uit Parijs van den 9den des avonds, inhoudende, dat daar het volgende korte, maar officiële berigt was aangekomen: » De Regent en het leger onder zijne bevelen zijn Barcelona binnengekomen."

Met ongeduld ziet men nadere tijdingen omtrent het lot van het door eigen schuld ongelukkig geworden Barcelona te gemoet. Zeker is het, dat de Regent Espartero of de kapitein-generaal van Halen geenerlei toegevendheid heeft getoond. Wel verre, dat de Regent het binnentrekken te Barcelona heeft uitgesteld, om het vlugten der belhamels van den opstand gemakkelijker te maken, kent men thans eene officiële briefwisseling tusschen van Halen en de Engelsche en Fransche consuls, waarbij die consuls worden aangemaand, om niet te gedoogen, dat staatkundige vlugtelingen aan boord van de schepen hunner natien eene schuilplaats zochten. De consuls hebben beloofd, daartegen te zullen waken, doch hebben die belofte, ten minste wat den Franschen betreft, slecht nagekomen.

BELGIE.

De Belgische kamer van vertegenwoordigers zet haren arbeid aan de begrootings-wetten vóór 1843 met ijver voort. Er is eenig uitzigt, dat deze wetten vóór 1 Januarij zullen zijn vastgesteld, iets hetgeen na de invoering der Belgische staatsregeling nog niet gebeurd is. In de zitting der kamer van den 9den December is de begrooting van het departement van justitie met algemeene stemmen aangenomen, en de beraadslaging over die van het departement van buitenlandsche zaken begonnen. Te midden der behandeling dezer begrootingen heeft de heer David uit Luik zich bitter beklaagd, dat in den laatsten tijd uit Engeland eenige duizenden paletots of gemaakte mannen-jassen waren ingevoerd, en dat deze kleedingstukken tegen eenen ongehoord lagen prijs werden verkocht. Hij heeft met de aanbieding van een groot aantal verzoekschriften van kleedermakers gedreigd, die allen invoer van gemaakte kleedingstukken verboden willen hebben.

BEURS-BERIGTEN

Weenen, 3 December: Metall. 5 pcts 109⅝; 4 pcts 100¾; 3 pcts 77.

Parijs, 9 December: 5 pcts renten, fr. 119,30; 3 pcts renten fr. 79,05; Spaansche werk. schuld 23¼.

Londen, 8 December: 3 pcts geecons. 94; 5 pcts Ned. werk. schuld 101⅞ à 102⅛; 2½ pcts 51⅝ à 52; Spaansche werk. sch. 18⅝ à 18¾.

Antwerpen, 10 December: Spaansche werk. schuld 19⅝.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, den 11den December.

Gedurende de maand November, zijn aan het kantoor van in- en uitklaring, expeditie en betaling te Bath, de navolgende schepen ingeklaard: 52 met steenkolen, 49 met stukgoederen, 73 ledig, 31 met hard-, zink- en straatsteen, 13 met hout en houtwerk, 5 met kalk, 2 met rogge, 2 met zaad, 5 met meubelen, 4 met stokvisch, 2 met boekweit, 4 met hennepstroo, 4 met volaarde, 2 met ijzerwerk; waarvan 179 onder Nederlandsche en 69 onder Belgische vlag; alsmede 18 stoombooten, 147 ledige visch- en mosselschepen; te zamen 413 schepen.

Uitgeklaard: 22 met bokking en haring, 43 met stukgoederen, 75 ledig, 21 met haard- en boonstrooasch, 8 met hoepen en biezen, 13 met gerst, 1 met tufsteen, 3 met rijstdoppen, 3 met kaas, 11 met aardappelen, 2 met hout, 8 met haver, 11 met zaad, 1 met raapkoeken, 1 met tabak, 8 met boonen, 2 met meekrap, 1 met huiden, 3 met ajuin; waarvan 178 onder Nederlandsche en 59 onder Belgische vlag; alsmede 19 stoombooten, 122 schepen met verschen visch en mosselen; te zamen 378 schepen.

RHIJNSCHEEPVAART KEULEN, 8 December. *In lading:* naar Rotterdam, Gebroeders Willemsen.

CAUB, 6 December. *Voorbijgevaren:* C. W. Stammel, van Amsterdam naar Mainz, met 3249 ct.; A. H. Brillmeijer, van Rotterdam naar Mainz, met 3699 ct.; P. Hartmann, van Rotterdam naar Mainz, met 4112 ct.; A. Brassel, van Rotterdam naar Mannheim, met 4929 ct.

Rhijnhoogte: Keulen, den 8sten December, 8 vt. 10 dm; Caub, den 7den December, 7 vt. 1 dm.

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN JUSTITIE.

*** De Minister van Justitie maakt bekend, dat deszelfs gewone wekelijksche audientie, eerstkomenden Dingsdag den 13den dezer geene plaats zal hebben.

's Gravenhage den 11den December 1842.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Provincie *Gelderland.*

AANBESTEDING.

Op Vrijdag, den 30sten December des jaars 1842, des middags ten 12 ure, zal, onder nadere approbatie, door den heer Staatsraad, Gouverneur der provincie Gelderland, of, bij deszelfs absentie, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat in de provincie Gelderland, aan het lokaal van het Gouvernement te Arnhem, worden aanbesteed:

Het bouwen van eenige Bruggen en Duikers in het Kanaal en de Bermslooten, langs den Grooten Weg van Zutphen naar Goor, op het gedeelte tusschen de stad Lochem en de Rivier de Schipbeek.

Deze aanbesteding zal geschieden bij inschrijving en opbod.

Het bestek, op hetwelk de bovengemelde aanbesteding zal plaats hebben, zal, boven en behalve aan het lokaal van het Ministerie van Binnenlandsche zaken, en aan dat van het Gouvernement der provincie Gelderland te Arnhem, ter lezing liggen, te 's Gravenhage, in de voornaamste logementen; en voorts op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de bestekken van waterstaats-werken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende vier dagen vóór de besteding de noodige aanwijzing *in loco* worden gedaan, en voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofd-Ingenieur Ferrand te Arnhem en den Ingenieur Dibbets te Zutphen.

De Minister van Binnenlandsche zaken,
SCHIMMELPENNINCK VAN DER OIJE.

Provincie *Gelderland.*

AANBESTEDING.

Op Vrijdag, den 6den Januarij des jaars 1843, des middags ten 12 ure, zal, onder nadere approbatie, door den heer Staatsraad, Gouverneur der provincie Gelderland, of, bij deszelfs absentie, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofd Ingenieur van den Waterstaat in de provincie Gelderland, aan het lokaal van het Gouvernement te Arnhem, worden aanbesteed:

Het onderhoud voor den tijd van twee jaren van het gedeelte van den Grooten Weg van Zutphen over Lochem naar Goor, begrepen tusschen Zutphen en de Bolksbeek, in de provincie Gelderland, ingaande den 1sten Januarij 1843 en eindigende den 31sten December 1844.

Deze aanbesteding zal geschieden bij inschrijving en opbod.

Het bestek, op hetwelk de bovengemelde aanbesteding zal plaats hebben, zal, boven en behalve aan het lokaal van het Ministerie van Binnenlandsche zaken, en aan dat van het Gouvernement der provincie Gelderland te Arnhem, ter lezing liggen, te 's Gravenhage, in de voornaamste logementen, en voorts op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de bestekken van waterstaats-werken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende vier dagen vóór de besteding de noodige aanwijzing *in loco* worden gedaan, en voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofd-Ingenieur Ferrand te Arnhem en den Ingenieur Dibbets te Zutphen.

De Minister van Binnenlandsche zaken,
SCHIMMELPENNINCK VAN DER OIJE.

DEPARTEMENT VAN KOLONIEN.

⁂ De Grondeigenaren van en Hypotheekhouders op Plantaadjen gelegen in de Kolonien *Demerary*, *Essequebo* en *Berbice*, worden hierbij indachtig gemaakt aan de bepalingen van het *zevende* artikel van het Koninklijk besluit van 21 December 1815, n°. 43, voorkomende in de *Nederlandsche Staats-Courant* van den 26sten dier maand, n°. 305, volgens welke zij gehouden zijn, om jaarlijks en wel vóór den *eersten* Januarij van ieder jaar te hernieuwen de opgaven aan het Departement van Kolonien hunner Eigendommen en Hypotheken op Plantaadjen in de voorschreven Kolonien, ingevolge de artikelen *vijf* en *zes* van het gemelde Koninklijk besluit, op grond van het *tiende* artikel der Conventie, die tusschen de Gevolmagtigden van Zijne Majesteit en de Kroon van *Groot-Brittanje* op den 12den Augustus 1815 te Londen is gesloten, met informatie, dat geene opgaven, waarbij naar vroegere ingezondene wordt verwezen, kunnen worden aangenomen, maar dat die zullen moeten zijn geheel en volkomen, alsmede dat daarbij in acht moet worden genomen, dat van elke Plantaadje eene afzonderlijke opgave moet worden ingeleverd, ieder ingevuld in een der gedrukte modellen, zoo als die bij *de Gebroeders van Cleef*, boekhandelaars te *Amsterdam* en te *'s Gravenhage*, voorhanden zijn.

's Gravenhage, den 8sten December 1842.

De Minister van Kolonien,
J. C. Baud.

DEPARTEMENT VAN MARINE.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

⁂ De Directeur-Generaal van Marine,

Gezien hebbende het rapport van den Vice-Admiraal, Inspecteur-Generaal over het Loodswezen, van den 3den dezer, n°. 2602,

Brengt ter kennis van alle zeevarenden en daarbij belanghebbenden, dat ten gevolge der aankondiging, gedaan bij advertentie van den 6den September jl., het kleine licht, gesteld tegen aan de noordzijde der bovenste verdieping van de Steenen Baak te *Goedereede*, met den avond van den 12den dezer maand zal worden ontstoken, en vervolgens geregeld des nachts, weder zal doorbranden, in voege als hetzelve vroeger, op de thans weggeruimde Houten Kaap, gestaan hebbende aan de *Noord Batterij* op vermeld eiland, gebrand heeft.

's Gravenhage, den 7den November 1842.

De Directeur-Generaal voornoemd,
J. C. Rijk.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

Ontdekking eener zandbank bij de Kaap-Verdische eilanden.

De Directeur-Generaal van Marine brengt bij deze ter kennis van de zeevarenden, dat, blijkens eene missive van den Nederlandschen Consul-Generaal te *Lissabon* van den 7den September jongstleden, n°. 11, door Kapitein *Hasringthon*, voerende het Engelsche stoomschip *Phenix*, op den 24sten Junij van dit jaar eene zandbank is ontdekt geworden beoosten het eiland *Boa-Vista* of *Bona-Vista* (eene der *Kaap-Verdische* eilanden), op de Noorder-breedte van 16° 17' en op 22° 21' lengte bewesten den Meridiaan van *Greenwich*, hebbende het gemelde stoomschip met een diepgang van 12 voeten, met half-tij gedurende 15 minuten tijds, op die droogte vastgezeten, tengevolge waarvan dat vaartuig eene lek heeft bekomen, waarmede het te *Porto-Praya* is binnengeloopen. — De middellijn van deze zandbank wordt door genoemden bevelhebber slechts op 18 voeten begroot, terwijl voorts, zoodra het stoomschip weder in vlot water kwam, weder eene diepte van onderscheidene vademen werd gelood.

's Gravenhage, den 7den October 1842.

De Directeur-Generaal van Marine,
J. C. Rijk.

DEPARTEMENT VOOR DE ZAKEN VAN OORLOG.

Eerste Artillerie-Directie.

De ondergeteekende Generaal-Majoor, Directeur van voornoemde Directie, brengt ter kennis van een iegelijk, dat op last van Zijne Excellentie den Directeur-Generaal van Oorlog, d. d. 21 November jl., n°. 84, B, afdeeling Artillerie, krachtens Zijner Majesteits besluit van den 13den Januarij ll., n°. 73, en onder nadere goedkeuring van Zijne Excellentie voornoemd, door den commanderenden Officier der Artillerie te Dordrecht, op den 20sten Januarij aanstaande, ten huize van den Magazijnmeester der Artillerie aldaar, in tegenwoordigheid van de aanwezige Artillerie Officieren, in het openbaar, aan de minstbiedenden zal worden aanbesteed de levering van het nagenoemde, als:

A. *Greenen-hout.*

350	Ribben,	lang	4,395,	breed	0,157	en dik	0,131 el.
1150	Bedding-Planken,	»	3,139,	»	0,314	» »	0,065 »
25	Dwarsribben,	»	2,551,	»	0,131	» »	0,131 »
55	dito,	»	2,080,	»	0,131	» »	0,131 »
65	dito,	»	1,609,	»	0,131	» »	0,131 »

B. *Eiken-hout.*

80	Boven Leggers,	lang	1,936,	breed en dik	0,209 el.
17	Stroken,	»	5,000,	» 0,30,	dik 0,105 el.

C. *Dennen-hout.*

175	Balken,	lang	13,00,	breed	0,20,	dik	0,26 el.
280	»	»	10,00,	»	0,16,	»	0,21 »
40	»	»	8,00,	»	0,20,	»	0,26 »
35	»	»	5,00,	»	0,20,	»	0,26 »
35	»	»	8,00,	»	0,16,	»	0,21 »
25	»	»	5,00,	»	0,16,	»	0,21 »

Waarvan de bestekken en algemeene voorwaarden ter lezing liggen op de bureaux van alle de heeren Gouverneurs der verschillende provincien en van het Hertogdom Limburg, den Directeur van de Artillerie-, Stapel- en Constructie-Magazijnen te Delft, den Magazijnmeester der Artillerie te Dordrecht en van den ondergeteekende.

's Hage, den 9den December 1842.

De Generaal-Majoor voornoemd,
W. A. Bake.

PLAATSELIJKE BESTUREN.

⁂ Verpachting wegens de perceptie van het Regt van Doorvaart door de Kapitale Schutsluis te Delfshaven, op Woensdag den 21sten December 1842, des middags ten 12 ure, ten Raadhuize aldaar, waarvan de conditien ter lezing liggen te Rotterdam in het Neêrlands Wapen; te Schiedam in het Nieuwe Koffijhuis; te Delft in den Gouden Molen en te Delfshaven in de Vergulde Zwaan.

⁂ Kerkvoogden der Hervormde gemeente van Oude en Nieuwe Wetering zijn voornemens, onder nadere approbatie en ten bijwezen van den daartoe aangewezen Ingenieur, op Dingsdag den 20sten December 1842, des voormiddags ten elf ure, in het Raadhuis der gemeente Alkemade, c. a. aan de Oudewetering, in het openbaar aan te besteden:

Eenige belangrijke herstelling en vernieuwing aan het Kerkgebouw van voornoemde gemeente, met de leverantie van alle de daartoe noodige materialen, waarvan het bestek en de teekening ter lezing en inzage zullen liggen, ten huize van den Koster derzelve gemeente, te rekenen van den 12den December 1842; zullende op Maandag den 19den December 1842, van des morgens 10 tot een ure, aanwijzing in loco geschieden.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

⁂ Al degenen die vermeenen eenig regt te hebben op of iets verschuldigd te zijn aan de vacante Nalatenschap van wijlen *Florenz Tausch*, van beroep Koopman, laatstelijk gewoond hebbende te Neu-Altenberg in Pruissen, en overleden te Nijmegen, den 7den October 1842, gelieven daarvan aangifte te doen vóór den 25sten December eerst komende, ten kantore van den ondergeteekende, door de Arrondissements-Regtbank benoemd tot Curator in bovengemelde Nalatenschap.

Nijmegen, den 9den December 1842.

E. G. Bosses, *Advokaat*.

AANKONDIGINGEN VAN VERTALINGEN, BOEKWERKEN, ENZ.

⁂ Door de boekhandelaars J. NOORDUIJN en ZOON te Gorinchem is uitgegeven:

J. C. de Potter,

PATENT-BOEK,

bevattende de Wetten van den 21sten Mei 1819, van den 6den April 1823 en van den 16den Junij 1832; benevens een Alphabetisch en Beredeneerd Register op alle de Beroepen, Bedrijven, enz. in die Wetten voorkomende; benevens aanwijzing van voor ieder derzelve verschuldigde Patentregten; alles toegelicht uit de onderscheidene Besluiten, Resolutien en Decisien, ten aanzien der uitvoering van genoemde wettelijke bepalingen, sedert de uitvaardiging derzelve genomen tot op den 31sten Augustus 1842. Bij inteekening *f* 3.90, buiten inteekening *f* 4.30.

Bijaldien in de tegenwoordige zitting der Staten-Generaal eenige modificatien in de Patentwetten mogten worden gemaakt, zal aan de Koopers van dit, vooral voor Plaatselijke Besturen zoo gemakkelijk Handboek, dezelve bij wijze van Supplement, KOSTELOOS worden afgeleverd en toegezonden.

BEURSPRIJS VAN SCHULDBRIEVEN.

Amsterdam, 10 December 1842.

Nederland. Werk. Sch. 2½ pcts, gebleven: 52½; Uitgest. Sch. —; Kansb. *f* ——; 5 pcts 101$\frac{7}{16}$; Amortisatie-Synd. 4½ pcts 94⅜; Dezelfde 3½ pcts ——; Domein-losr. 5 pcts —; Dezelfde 2½ pcts —; Schatk. bilj. 4 pcts ——; Nederl. Bank, met bijbet. van 4 pcts ——; Nederl. Handelm. 4½ pcts 130⅛; Nieuwe dito —; Leen. 1836, —; Losr. 1837, 5 pcts 99$\frac{13}{16}$; Rhijnspoorweg, 4½ pcts —; id. Haarlem, —; id. Rotterdam —, id. Haarlemmerm., 5 pcts ——. *Frankrijk*, Origin. Certific. 5 pcts. ——. *Rusland:* bij Hope en Comp. 5 pcts 106; bij id. 18$\frac{2}{3}\frac{8}{6}$, 105⅞; Inschr. 18$\frac{3}{3}\frac{1}{3}$, 98¾; id. bij Hope en Comp., 4 pcts 88¼; Inschrijv. Grootb. 6 pcts ——; Certific. van dezelve ——; Certific. Admin. Hamburg, 5 pcts ——; Geldl. Londen 1822, 5 pcts ——. *Pruissen.* Aandeelen geldl. 18$\frac{2}{3}\frac{2}{0}$, *f* ——. *Spanje.* 5 pcts 19¼; id. onbepaald 17; Passive Schuld ——; Certific. Uitgest. Schuld ——. *Oostenrijk.* Bij Goll. en C°. 5 pcts ——; 4 pcts ——; Metall. 5 pcts ——; 2½ pcts ——; Aand. Rothschild, à *f* 250, 4 pcts ——; id. à *f* 500, ——. *Napels.* Cert. 5 pcts te Amsterdam ——; id. te Napels ——; Geldl. Londen 5 pcts ——. *Polen.* Aand. geldl. 1829, *f* ——; id. 1835, *f* ——. *Griekenland*, 1ste leening, groot 100 pond st., 5 pcts ——; dito 1ste leening, gr. 200 à 500 pond st., 5 pcts ——. *Brazilie.* 5 pcts 69⅜. *Staat van Louisiana* 1836, 5 pcts ——. *Mexico*, 5 pcts ——; id. 6 pcts ——. *Peru.* 6 pcts 9⅜. *Kolumbia.* 6 pcts ——; id. van 1824, 6 pcts 15⅛.

KONINKLIJKE NEDERDUITSCHE SCHOUWBURG.

Op Dingsdag 13 December: DE SONNET, of PRONKT NIET MET EENS ANDERS VEDEREN, blijspel, in drie bedrijven, nooit vertoond; voorafgegaan door: DE SCHATERLACH, tooneelspel in drie bedrijven.

THÉATRE ROYAL FRANÇAIS DE LA HAYE.

Lundi 12 Décembre. LE PRÉ AUX CLERCS, opéra-comique en trois actes; précédé de: LE RÊVE DU MARI, ou LE MANTEAU, comédie en un acte et en vers.

Mercredi 14 Décembre. Second et dernier GRAND-CONCERT de MM. Liszt et Rubini.

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS DRUKKERIJ.